

og Tegning til Bygningen dels for Kongen og dels for Rigsdagen, og dels, om man vil, ogsaa for Høiesteret. Det vilde meget nemt kunne gjøres ved nogle faa Forandringer i Lovforslaget, og man vilde da have sikket sig den Mulighed, at man ikke behøvede at gaa ind paa det, der her foreligger. Man kunde maaske ogsaa sige, at naar man saae denne Tegning og disse Overdrag, kunde man vælge derimellem, men derved vilde man spille en Mængde Tid. Her skal forberedes en Konkurrence, indbydes dertil, først foretages en Skitsekonkurrence og derefter en mere fuldstændig. Der vil gaa adskillige Maanedes og maaske Aar med dette, og imidlertid er Tiden spildt. Nærmeligere var det dog allerede nu at gaa til det, som man maaske dog kommer til, naar man faar Tegningerne at se, nemlig at man saa hellere vil opbygge en selvstændig Bygning. Man maa endelig ogsaa huske paa, at det af Regeringen i Landstinget indbragte Lovforslag gik ud paa en ganske bestemt Plan; men fordi en, om end meget betydelig Arkitekt, ikke har været heldig i sit Forslag, derfor er der dog ikke nogen Umulighed for, at danske Arkitekter, der virkelig have trængt til den Slags Opgaver, kunne være heldigere. Jeg skal derfor henstille til det Udvalg, som muligvis bliver nedsat — jeg veed ikke, om der skal nedsættes noget Udvalg, — men hvis der bliver et saadant nedsat, vil jeg henstille til det, om det ikke mener, at kunne billige en Forandring af Lovforslaget i den Retning, jeg har antydnet. I alt Fald forbeholder jeg min Stilling til 2den Behandling.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger til den ærede Taler, som skænkede det her foreliggende Lovforslag nogen Opmærksomhed. Jeg skal da minde om, at den ærede Taler har ganske Ret i, at det Standpunkt, som Regeringen principalt indtog, var et ganske andet end det, der foreligger i det Lovforslag, som er oversendt hertil fra Landstinget, og jeg har jo al Tvivl til at minde derom. Ærede Medlemmer ville vide, at da Slottet brændte i Efteraaret 1884, anmodede Ministeriet Arkitekt Theophilus Hansen om inderst muligt at gjøre Forslag til Gjenopførelse af Slottet, og dette skete

ogsaa forholdsvis hurtigt, om end ganske vist noget skitsmæssigt, saaledes at der kunde forelægges et Lovforslag i Samlingen 1884 — 85, som dog kun naaede til Behandling i Landstinget, der vedtog en Dagsorden. Landstinget indtog den Gang det Standpunkt, og egentlig kan jeg sige, at det var dets eneste Standpunkt, at det fastholdt som det Udfælg, at Rigsdagen fremdeles fik sine Lokaler knyttede til Christiansborg Slot. Forvigt udtalte Landstinget, at denne 3de formentlig ogsaa maatte kunne fremmes paa Grundlag af Friherre Theophilus Hansens foreløbige Forslag. Den daværende Indenrigsminister henvendte sig da atter, og vistnok med fuld Tvivl, til vedkommende Arkitekt Theophilus Hansen og bad ham at skænke Sagen en mere indgaaende Overbevisning og gjøre bestemte Forslag. Han kom, og omtrent paa den Tid, da jeg blev Indenrigsminister, paabegyndte han anden Gang Arbejdet og udførte det den Gang i et overordentligt Omfang. Som ærede Medlemmer maaske erindre, opholdt han sig her et halvt Aar. Da han havde arbejdet sig noget ind i Sagen, erklærede han overfor Ministeriet, at han ikke kunde skjønne, at han paa en forsvaerlig Maade kunde gjøre Forslag til Rigsdagens Anbringelse i Christiansborg Slot, idet han ikke kunde skjønne Andet, end at den kun kunde anbringes i en ny Kolonnadesløb opført paa de Fundamenter, der endnu findes i det gamle Christiansborg, og som kunne benyttes. Imidlertid var han dog kommet til det Resultat, at det vilde være mindre heldigt og blive dyrere end en selvstændig Rigsdagsbygning. Dyrheden ligger selvfølgelig dert, at man var bundet, naar man vilde bygge en Kolonnadesløb, til Slottets Stil og Bygningsmateriel, medens man paa den anden Maade stod frit. Han spurgte da, om Sagen kunde føres videre paa det Grundlag. Jeg maatte da tage Ansvar for at svare Ja, idet jeg troede, at Arkitekten maatte have Lov til at følge sin kunstneriske Overbevisning, og lovede at fremlægge dertil sigtende Forslag. Jeg indbragte da Forslag til en Rigsdagsbygning og til Christiansborg Slots Gjenopførelse. Landstinget indtog en meget bestemt Stilling til Lovforslaget, idet det endnu bestemte end tidligere hævdede, at Rigsdagen skulde knyttes til Slottet, og søgte — og det ikke uden Held —